

Manus – «Herrens dag»

Mann:

Herrens dag. Det er et uttrykk i Bibelen som religiøse folk bruker, vanligvis når de snakker om jordas undergang.

Dame:

Ja, sånn som Harmageddon eller apokalypsen.

Du kjenner kanskje til bildet av Jesus som kommer tilbake på en hvit hest.

Han har et sverd for å komme med den endelige dommen.

Mann:

Og alle ønsker å vite – hvordan vil det foregå?

Dame:

Mange av disse bildene kommer fra den siste boka i Bibelen. Men for å forstå dem må du tilbake til den første boka.

Mann:

I begynnelsen av historien ser vi Gud skape en fantastisk verden, og han gir menneskene makt til å herske over den på hans vegne.

Dame:

Men menneskene blir fristet av en mystisk ikke-menneskelig figur som tilbyr de et løfte: dere kan definere hva som er godt og ondt på egen hånd, og ta plassen til Gud.

Mann:

Og det er det de gjør.

Det resulterer i historier om ødelagte relasjoner og volden som følger.

Dame:

Ja, det løftet der skaper store problemer.

Nå må alle passe på seg selv og kjempe for å overleve. Og alle bruker død som et våpen for å få makt.

Mann:

Det hele fører til fortellingen om da byen Babylon ble bygget.

Dame:

Eller på hebraisk «Babel.»

Alle kommer sammen for å opphøye seg selv i Guds sted.

Og Gud vet hvor ødeleggende det ville være om en hel kultur omdefinierer godt og ondt, som om de er Gud.

Mann:

Så Gud forvirrer språket deres og sprer dem.

Dame:

Herfra og utover blir Babylon som et symbol i den bibelske fortellingen.

Det er et bilde som representerer menneskenes felles opprør mot Gud.

Mann:

Neste gang vi støter på det er i fortellingen om det gamle Egypt.

Dame:

Ja, farao, kongen av Egypt, føler seg truet av immigrantene, isrealittene.

Han begynner å drepe alle gutter, og gjør resten til slaver.

Mann:

Dette er virkelig ondt.

Dame:

Ja, Egypt er som et større og verre Babylon.

De tar vare på seg selv på bekostning av andre ved å omdefinere ondt som godt.

Så Gud vender faraos ondskap tilbake på ham selv.

Stoltheten hans driver han framover og han blir slukt av døden.

Mann:

Etter denne store redningen synger isrealittene en sang om hvordan Gud er krigeren som befridde dem fra ondskap.

Dame:

Og isrealittene kalte dette øyeblikket for «Dagen.»

Mann:

Dagen de ble reddet fra et fordervet menneskelig system.

Dame:

Og hvert år siden den gang har israelittene feiret *dagen* de ble frigjort med et symbolsk måltid av et slaktet lam.

Det kalles påske.

Mann:

Etter hvert kommer Israel til sitt eget land, de får sine egne konger, og de møter nye fiender.

Dame:

Så den tidligere Herrens dag som blir feiret hver påske gir håp om at Gud igjen vil la «dagen» komme og redde Israel fra nye trusler.

Mann:

Ute i fjellene var det en hyrde som het Amos.

Dame:

Gud utpekte han til profet for å gi Israel sjokkerende nyheter: Gud skulle la en ny Herrens dag komme over sine fiender, og denne gangen var målet Israel.

Mann:

Hva?/Hæ?

Dame:

Dessverre hadde lederne i Israel også omdefinert godt og ondt på egne vegne, som igjen hadde ført til fordervelse og vold.

Mann:

Så Guds folk har blitt som Babylon? De undertrykte har blitt undertrykkere?

Babylon ligner på en felle som ingen kan unnslippe.

Dame:

Så Herrens dag kommer over Israel.

De blir beseiret og tatt til fange og ført i eksil.

Fra da av har Israel lidd under det ene undertrykkende riket etter det andre.

Mann:

Det er den historien Jesus ble født inn i.

Dame:

Ja, på hans tid var Romerriket den undertrykkende makten.

Mann:

Betyr det at Jesus skal konfrontere Rom og kaste de ut?

Dame:

Ikke helt, nei.

Jesus så den egentlige fienden som den mystiske ikke-menneskelige ondskapen, den ondskapen som har lurt Babylon, Egypt, Rom og Israel.

Alle mennesker har falt for ondskapens løfte om makt.

Det var den Jesus sto imot i ødemarken da han ble fristet til å utnytte makten sin til egen fordel.

Mann:

Men det gjorde han ikke.

Etter det begynte han å konfrontere de følgende ondskapen hadde på andre.

Dame:

Ja, han sa at han skulle dra til Jerusalem i påska for en siste kamp for å konfrontere ondskapen til Israel og Rom ved å dø.

Mann:

Dø? Det høres jo ut som å tape.

Dame:

Jesus ville la ondskapen tømme ut sin makt på ham gjennom døden, som er ondskapens egentlige våpen.

Jesus visste at Guds kjærlighet og liv var enda mektigere: at han kunne overvinne ondskapen ved å bli påskelammet som gir livet sitt i en kjærlighetshandling.

Og noe endret seg den dagen.

Da Jesus overvant ondskapen, åpnet han en ny vei for alle som vil unnslippe Babylon, og heller oppdage den nye kraften og den nye måten å være menneske på.

Mann:

Okei, så noe endret seg, men ondskapens makt fins jo fremdeles og vi bygger jo fremdeles nye utgaver av Babylon.

Dame:

Helt riktig. Så den siste boka i Bibelen, Åpenbaringen, peker mot framtiden og den endelige Herrens dag.

Da kommer Guds rike for å konfrontere den store Babylon, som er et symbol på alle de fordervede nasjonene i verden.

Mann:

Ja, det stemmer:

Harmageddon, Dommedag.

Hvordan skal Jesus ta knekken på ondskaperen?

Dame:

Det blir nok ikke helt som du tror.

I Åpenbaringen er det et blodig offerlam som symboliserer den seirende Jesus.

Og til slutt, når Jesus kommer ridende på sin hvite hest for å konfrontere ondskaperen, er han blodig før slaget i det hele tatt har begynt.

Mann:

Blodig allerede? Det er et rart bilde.

Dame:

Ja, for Jesus er ikke ute etter vårt blod.

I stedet vant han med sitt eget blod da han døde for fiendene sine.

Og sverdet i munnen hans. Det er et symbol på at Jesus har autoritet til å definere godt og ondt, og holde oss ansvarlige når han kommer med sin rettferdige dom en gang for alle.

Mann:

I mellomtiden er Herrens dag en invitasjon til å motstå Babylons kultur.

Dame:

Og det er et løfte om at Gud en dag skal befri vår verden fra fordervelse og komme med det nye som han har forberedt.